Lietas Nr. 11100002314
Lietas arhīva Nr. K08-0053-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2014.gada 7.februārī

Alūksnes rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese A.Strupule

ar tiesas sēdes sekretāri L.Engelsu,

piedaloties prokurorei S.Ribakai,

2014.gada 7.februārī, atklātā tiesas sēdē Alūksnē, Rūpniecības ielā 8, iztiesāja krimināllietu, kurā

/pers. E./, /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Novērtējusi iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa

konstatēja

/pers. E/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) un, atrodoties alkohola ietekmē.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

T ā /pers. E/ 2014.gada 25.janvārī ap pulksten 22.33, būdams alkohola ietekmē (izelpotā gaisa pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs 3,15 un 3,25 promiles), Alūksnes novada Veclaicenes pagastā, Kornetos pa „levas" ezeru, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) vadīja automašīnu „Opel Vectra Caravan" ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/.

Tādā veidā /pers. E/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kura sastāvs paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē /pers. E/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas atzina pilnībā un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, arī prokurore piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Tiesa nolēma, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, neizdarīt pierādījumu pārbaudi šajākriminālprocesā, jo apsūdzētais /pers. E/ atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nebija šaubu par apsūdzētā vainu, apsūdzētais un prokurore piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī viņiem tika izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Apsūdzētā /pers. E./ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas kvalificēts pareizi.

Apsūdzētā /pers. E./ vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ir pierādīta un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots.

Nosakot soda veidu un mēru /pers. E/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Par apsūdzētā /pers. E./ atbildību mīkstinošiem apstākļiem, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst apstākli, ka viņš vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, apsūdzētā /pers. E./ atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantā norādīto noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju /pers. E/ ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Pārbaudot /pers. E./ personību, tiesa konstatē, ka viņš agrāk nav sodīts (lietas 26., 27.-31., 32.lapa), pie administratīvās atbildības saukts vienu reizi, uzliktais naudas sods ir samaksāts (lietas 33.lapa).

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms minētā panta sankcijas robežās.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais vēlējās, lai viņam piespriestu naudas sodu, ko arī prasīja prokurore.

Krimināllikuma 41.panta otrā daļa noteic, ka naudas sods kā pamatsods atbilstoši noziedzīga nodarījuma kaitīgumam un vainīgā mantiskajam stāvoklim nosakāms: 2)par mazāk smagu noziegumu – piecu līdz simt piecdesmit Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā. Bez tam, minētā panta pirmajā daļā noteikts, ka naudas sods ir naudas summa, ko tiesa uzliek samaksāt valsts labā 30 dienu laikā šajā pantā noteiktajos apmēros kā pamatsodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta ceturto daļu, vainīgā mantisko stāvokli nosaka, novērtējot ne tikai tā iespējas nekavējoties samaksāt naudas sodu, bet arī iespējas gūt paredzamus ienākumus, kas nodrošinātu tam iespēju likumā paredzētajā laikā samaksāt uzlikto naudas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma 41.panta 2.[1]daļai, naudas sods nosakāms tādā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, kāds tas ir sprieduma taisīšanas dienā, norādot spriedumā šā naudas soda summu Latvijas Republikas naudas vienībās.

No 2014.gada 1.janvāra mēneša minimālā darba alga noteikta Ls 225,00 jeb EUR 320,00 (trīs simti divdesmit *euro*), saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta Noteikumiem Nr.665.

Tiesa atzīst, ka nav taisnīgi, ne arī lietderīgi viņa mantiskā stāvokļa dēļ (par cik viņš paskaidroja, ka viņa ienākumi ir minimālā alga, un tiesa neieguva pierādījumus par viņa papildu ienākumiem, uzkrājumiem un iespējas tuvākā nākotnē gūt lielākus paredzamus ienākumus) apsūdzētajam piespriest visvieglāko sodu - naudas sodu. Tāpat nebūtu taisnīgi, ne arī samērīgi sodīt viņu ar pašu bargāko sodu - brīvības atņemšanu, jo viņš agrāk nav sodīts.

Tādējādi apsūdzētajam /pers. E/ piemērojams tikai piespiedu darbs. Tiesa ņem vērā, ka kaitējums nav liels, viņš ir darba spējīgs, kā arī netika iegūtas citas viņu krasi negatīvi raksturojošas ziņas.

Nosakot soda apmēru, tiesa ņem vērā /pers. E./ atbildību mīkstinošo apstākli un to, ka nav viņa atbildību pastiprinošu apstākļu.

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā paredzētā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, piemērošana ir noteikta kā obligāta. Līdz ar to tiesa atzīst, ka papildsods /pers. E/ ir piemērojams. Nosakot tā termiņu, tiesa ievēro, ka transportlīdzekli viņš vadījis ļoti stiprā alkohola reibumā.

No Krimināllikuma 42.panta pirmās, otrās, trešās daļas izriet, ka mantas konfiskācija ir notiesātā īpašumā esošās mantas piespiedu bezatlīdzības atsavināšana valsts īpašumā. Mantas konfiskāciju var noteikt tikai šā likuma sevišķajā daļā paredzētajos gadījumos. Tiesa, nosakot mantas konfiskāciju par noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību, attiecina to uz transportlīdzekli.

Ņemot vērā, lietas apstākļus, ka transportlīdzeklis, ar kuru izdarīts noziedzīgais nodarījums, ir atdots likumīgajam īpašniekam un tas nepieder pašam apsūdzētajam, Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētais papildsods – mantas konfiskācija, /pers. E/ nav piemērojams.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 524., 527.-529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. E./ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem, un bez mantas konfiskācijas.

Uzdot /pers. E./ 10 (desmit) darba dienu laikā, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, pieteikties Valsts probācijas dienesta ALŪKSNES teritoriālajā struktūrvienībā: Lielā Ezera ielā 6, Alūksnē, soda – piespiedu darbs, izciešanai.

/pers. E./ piespiedu darbu izpildi un kontroli pār to uzdot nodrošināt Valsts probācijas dienesta ALŪKSNES teritoriālajai struktūrvienībai.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā var pārsūdzēt apelācijas kārtībā tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot Alūksnes rajona tiesā apelācijas sūdzību vai protestu.

Tiesnese A.Strupule